

Publicerad 2009-10-25 00:18 av Johan-van-damme

<http://www.youtube.com/watch?v=9yUk683Sl3U>

Mitt hat

Borde mörda ditt huvud, av, symbolen, väck; dränker barnet i dig, jävla unge du är fastkedjad precis över vattenytan i cementen och jag tror jag leker med ditt liv. Sticker in kjolen i mitt kött, hittar fickkniven kring tjallarhjärtats rallarblod, börjar sprätta, jag är medveten om att ingen tycker att det är det rätta. Spädbarnet behöver fler ingångshål, mördar dem kring jul som judar, jag tillkallar crowley utan lycka blir besatt igen, som när jag fastnade i tidens kvarn och bröt nacken av henne och skrek som myrornas krig låter när det kastar upp

Nu är du inte längre jag vet inte om du var ett as men nu är du ingenting. Åtminstone ingenting,

jag är inte killen med panikstilen, slår i mig silen ensam, under tystnad och inte för att väcka lystnad, mata demonen annars kastar den era döda söner överallt.

Jag illustrerar här hur ultravåld objektivt ser sig i spegeln och förstår ingenting, det går ändå bara runt, definitioner av definitioner and on and on. Tar en puff eko till, stirrar på the history of hell i hyllan, dricker whiskey men den är slut, somnar aldrig om, näring är för levande, asgamar och pederaster, hajögon och odjursdåd, alla gör de sin toalett ibland, som bukowski skulle man ju lite skämtsamt kunna avsky rasen av den orsaken, men jag har ingen humor, åtminstone skrattar jag aldrig åt något som inte är elakt, jag har ingen orsak, mitt hat är rent för det är det enda jag har.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan-van-damme med Poeter.se id #26874 innehar upphovsrätten